

Aleš Opatrný, čerstvý čtyřicátník, je už od dětství reprezentantem v parkurovém skákání. Jeho kariéra se začala rozvíjet už od útlého dětství, jelikož se narodil do jezdecké rodiny.

Aleši, co tě v dětství motivovalo k ježdění na koni a co tě motivovalo k tomu u tohoto koníčku zůstat a začít se mu věnovat naplno sportovně?

Podle mě jsem to neměl nijak speciálně předurčeno, bylo prostě jasné, že budu jezdit, jelikož můj otec byl jezdec a táhlo se to takhle už po generace. Můj otec byl reprezentantem ve všestrannosti a jezdil na mezinárodní úrovni, měl i splněnou kvalifikaci na Olympijské hry v Moskvě, ale komunisté mu bohužel dva týdny před odletem výjezd zakázali. To, že jsem u tohoto koníčku zůstal, je super, protože nic víc si člověk nemůže přát, než mít svůj celoživotní koníček jako práci, a jsem moc rád, že mi to takhle funguje.

Neuvažoval jsi někdy nad nějakým jiným sportem či jinou disciplínou?

Jako malý jsem tak trošku hrál fotbal, v zimě hokej a z vyprávění si pamatuji, že trenér fotbalu přišel za mojí mámou a říkal, že fotbal hraju sice velmi dobře, ale musím si vybrat, buďto koně, a nebo fotbal... Zvítězili samozřejmě koně a vůbec toho nelituji.

Byl jsi celý život tady v Hořovicích? Kdo tě naučil jezdit na koních a dál ti předával jezdecké zkušenosti?

Ne ne, za svůj život jsem procestoval kus světa a byl jsem odhadem asi ve čtyřech, možná pěti různých stájích u různých lidí. Jednou to bylo třeba na rok, potom zase dva tři roky jinde. Úplně od začátku mě začal trénovat můj táta a potom v mých asi sedmnácti letech jsem odešel do Německa do stáje k Renemu Tebelovi. Tam jsem strávil asi tři roky a myslím, že mě posunulo úplně nejvíc. Když to vezmu tzv. kolem a kolem, tak nejen mě to posunulo, ale posunulo to i celé české jezdecké prostředí. Po mém návratu z Německa se totiž u mě ve stáji "vychovalo" několik velmi dobrých jezdců, kteří předtím nejezdili na tak vysoké úrovni, na jakou se posunuli tady u mě taky díky zkušenostem z Německa.

Jaké jsou tvé dosavadní největší úspěchy?

Co se týče letošní sezóny, tak je to účast na Olympijských hrách v Tokiu. A z let minulých, v mých osmnácti letech jsem se stal mistrem Evropy mladých jezdců, potom jsem byl devatenáctý ve světovém poháru v Las Vegas v Americe. Když se řekne devatenáctý, nezní to bůh ví jak úspěšně, ale v jezdeckém sportu je to velký úspěch. Také jsem několikanásobným mistrem republiky, naposledy v roce 2019.

Přeješ si, aby všechny tvoje děti šly ve tvých stopách, nebo chceš, aby dělaly jiný sport?

Samozřejmě bych byl velmi šťastný, kdyby si vybrali právě jezdeckví. Ale když si vyberou jinou disciplínu nebo úplně jiný sport, budu je v tom na sto procent podporovat a vadit mi to opravdu nebude.

Jak velký byl pro tebe úspěch startovat na Olympijských hrách letos v Tokiu ?

Byl to pro mě takový celoživotní sen, už jsem se o to snažil několikrát. Čtyřikrát mi to uteklo o jedno postupové místo, tak jsem velmi rád, že jsme se tam letos dostali s celým týmem. Odjížděl jsem tam sice z lepšími pocity, než se kterými jsem se vracel zpět, ale celkový dojem to nezkažilo. Olympiáda celkově byla výborně zorganizovaná, ale očekával jsem trochu lepší výsledky a jel jsem tam s trochu většími ambicemi. Myslím si, že kůň byl dobře připravený na takto obtížnou soutěž, jen prostě úplně nevyšel ten samotný závod.

Už se blíží konec sezóny s číslovkou 2021, a proto se chci na závěr zeptat, jaké jsou tvoje další plány na tuto končící sezónu a jaké jsou tvé dlouhodobé cíle?

Letos se bude v pražské O2 areně ještě konat finále mezinárodního skokového seriálu Global Champions, Prague Playoffs, takže toho se budu ještě účastnit. Příští rok se bude konat mistrovství světa v Dánsku, to je můj cíl na příští rok. Také si vzít svoji partnerku Natálku, se kterou máme tři děti. No a v roce 2023 se rozbíhá kvalifikace na olympijské hry do Paříže 2024. Takže tohle teď jsou takové moje největší cíle, prozatím.

rozhovor připravil Karel Vokurka